

11. PODSTAWOWE WŁASNOŚCI PRZESTRZENI METRYCZNYCH.

(Opracowano korzystając z kilku podręczników analizy matematycznej.)

Przypomnijmy podstawowe fakty dotyczące przestrzeni metrycznych, znajomość których jest niezbędna do zrozumienia niektórych rozdziałów niniejszego opracowania. Twierdzenia podajemy tu bez dowodu. Można je znaleźć w standardowych podręcznikach analizy matematycznej.

DEFINICJA 11.A *Przestrzenia metryczna* (X, d) nazywamy zbiór X wraz z funkcją $d: X \times X \rightarrow \mathbb{R}$ zwana **metryką** i spełniającą następujące aksjomaty:

$$(i) \quad d(x, y) = d(y, x), \text{ dla } \text{każdych } x, y \in X$$

(odległość punktu x od punktu y jest taka sama jak odległość punktu y od punktu x)

$$(ii) \quad 0 < d(x, y) < \infty, \text{ dla } \text{każdych } x, y \in X, x \neq y$$

(odległość dwóch różnych punktów jest skończona i dodatnia)

$$(iii) \quad d(x, x) = 0$$

(odległość punktu od samego siebie wynosi zero)

$$(iiii) \quad d(x, y) \leq d(x, z) + d(z, y), \quad \text{dla } \text{każdych } x, y, z \in X$$

(żadna droga, która nie prowadzi bezpośrednio od punktu x do y , nie może być krótsza od drogi bezpośredniej).

PRZYKŁAD A. Przykładem przestrzeni metrycznych jest przestrzeń euklidesowa \mathbb{R}^n . Odległość w \mathbb{R}^n jest zdefiniowana następująco:

$$d(x, y) = \sqrt{\sum_{i=1}^n (x_i - y_i)^2},$$

gdzie x_1, x_2, \dots, x_n i y_1, y_2, \dots, y_n są współrzędnymi punktów x i y , a n jest skończone. (Elementy dowolnej przestrzeni metrycznej nazywać będziemy niżej punktami.)

W przypadku, gdy $n = 1$, $d(x, y) = |x - y|$.

(Jak postąpić, gdy $n = \infty$? Przestrzeń \mathbb{R}^∞ może zostać zaopatrzona w analogicznie zdefiniowaną metrykę:

$$d(x, y) = \sqrt{\sum_{i=1}^{\infty} (x_i - y_i)^2},$$

jeśli ograniczymy ją tylko do tych ciągów x_1, x_2, x_3, \dots , dla których szereg $x_1^2 + x_2^2 + x_3^2 + \dots$ jest zbieżny. Przestrzeń ta, to **przestrzeń Hilberta**.)

Podstawowymi topologicznymi własnościami przestrzeni metrycznych i ich podzbiorów są *otwartość*, *domkniętość*, *zwartość* i *zupełność*. Wprowadzmy te pojęcia korzystając z intuicyjnie jasnego pojęcia *kuli*.

DEFINICJA 11.B Niech (X, d) będzie przestrzenią metryczną. **Kula otwarta** (w skrócie – kula) $K(x, \varepsilon)$ o środku w punkcie $x \in X$ i promieniu ε nazywamy zbiór $y \in X$ takich, że $d(x, y) < \varepsilon$ tzn.

$$K(x, \varepsilon) = \{y \in X : d(x, y) < \varepsilon\}.$$

DEFINICJA 11.C Niech $S \subset X$ będzie podzbiorem przestrzeni metrycznej (X, d) . Zbiór S nazywany jest zbiorem **otwartym**, jeżeli każdy $x \in S$ należy do S wraz z pewną kulą tzn. dla każdego $x \in S$ istnieje $\varepsilon > 0$ takie, że

$$K(x, \varepsilon) = \{y \in X : d(x, y) < \varepsilon\} \subset S.$$

Domkniętość zbioru definiuje się poprzez jego *punkty skupienia*.

DEFINICJA 11.D Niech (X, d) będzie przestrzenią metryczną. Punkt $x \in X$ nazywany jest **punktem skupienia** zbioru $S \subset X$, jeśli każda kula o środku w punkcie x zawiera punkt y należący do S i różny od x .

(Punkt x może, ale nie musi być punktem zbioru S . Chodzi tylko o to, by w jego **dowolnym** otoczeniu skupione były inne punkty zbioru S .)

Z definicji tej wynika, że jeśli x należy do X jest punktem skupienia zbioru $S \subset X$, to w zbiorze S istnieje ciąg punktów x_1, x_2, x_3, \dots , **różnych od x** , którego granicą jest punkt x .

Jak to wspomnieliśmy wyżej punkty skupienia dowolnego zbioru nie muszą do niego należeć. Jeśli tak jednak jest, to zbiór taki nazywamy domkniętym. Podajmy formalną definicję.

DEFINICJA 11.E Niech (X, d) będzie przestrzenią metryczną. Zbiór $S \subset X$ jest **domknięty**, jeśli każdy punkt skupienia zbioru S należy do S .

W zbiorze S mogą znajdować się punkty, które nie są jego punktami skupienia.

DEFINICJA 11.F Punkty zbioru X nie będące jego punktami skupienia nazywane są **punktami izolowanymi**.

Jeśli x należy do zbioru S jest jego punktem izolowanym, to w zbiorze S nie da się znaleźć ciągu, którego wszystkie punkty byłyby różne od x , i który byłby zbieżny do x . Oczywiście jest, że jeśli zbiór S składa się ze skończonej liczby punktów, to wszystkie one są punktami izolowanymi.

Jeśli zbiór S nie jest domknięty, to można go domknąć dołączając do niego wszystkie jego punkty skupienia, a więc granice wszystkich ciągów zbieżnych należących do S . Domknięcie zbioru S będziemy oznaczać \bar{S} .

Zbiór S jest więc domknięty, jeśli zachodzi $S = \bar{S}$, tzn. zbiór S pokrywa się ze swoim domknięciem.

DEFINICJA 11.G Zbiór wszystkich punktów skupienia zbioru S nazywany jest jego **pochodną** i oznaczany S^d .

Domknięcie zbioru dokonujemy przez dołączenie do niego jego pochodnej:

$$\bar{S} = S \cup S^d.$$

Miedzy otwartością i domkniętością istnieje następujący prosty związek.

TWIERDZENIE 11.A Zbiór $S \subset X$ jest otwarty wtedy i tylko wtedy, gdy jego dopełnienie tzn. zbiór $X \setminus S$ jest domknięty.

Zbiór pusty \emptyset jest zbiorem domkniętym. Cała przestrzeń X jest zbiorem domkniętym. Wynika z tego,

że i zbiór \emptyset i cała przestrzeń X są jednocześnie zbiorami otwartymi. (Nie jest więc tak, że każdy zbiór musi być albo otwarty, albo domknięty!)

PRZYKŁADY. Każdy zbiór skończony, tj. złożony ze skończonej liczby punktów jest domknięty.

Zbiór liczb całkowitych jest domkniętym podzbiorem przestrzeni liczb rzeczywistych. \mathbb{R}^1 .

Zbiór liczb wymiernych W jest otwarty w przestrzeni liczb rzeczywistych R . Istnieją bowiem ciągi liczb wymiernych mające swe granice w R ale poza W . Tymi granicami są oczywiście liczby niewymierne.

TWIERDZENIE 11.B Suma i iloczyn skończonej rodziny zbiorów domkniętych jest zbiorem domkniętym.

Domknięcie zbioru, który nie był domknięty, powiększa go o te punkty skupienia, które do niego nie należały. To powiększenie może być tak wydane, że pokryje całą przestrzeń, której dany zbiór jest podzbiorem właściwym.

DEFINICJA 11.H Zbiór S nazywamy **gestym** w przestrzeni X , jeśli jego domknięcie pokrywa się z całą przestrzenią X : $\bar{S} = X$.

Zbiór liczb wymiernych jest gesty w przestrzeni liczb rzeczywistych, bo każda liczba rzeczywista x (czy to wymierna czy nie) da się przedstawić jako granicę ciągu liczb wymiernych różnych od x .

Zbiór liczb niewymiernych, będący jego dopełnieniem zbioru liczb wymiernych w przestrzeni liczb rzeczywistych, jest w tej przestrzeni też zbiorem gestym.

DEFINICJA 11.I Zbiór S nazywamy zbiorem **brzegowym**, jeśli jego dopełnienie tzn. zbiór $X \setminus S$ jest zbiorem gestym.

Zbiory liczb wymiernych i liczb niewymiernych są więc zbiorami brzegowymi w przestrzeni liczb rzeczywistych.

Dołączenie do zbioru gestego nowych elementów nie może oczywiście popsuć jego gestości. Podobnie

usunięcie ze zbioru brzegowego dowolnych elementów nie może doprowadzić do tego, by stał się on zbiorem gestym. Stad,

Twierdzenie 11.C *Każdy zbiór, którego jakiś podzbiór jest zbiorem gestym, sam musi być gesty, zaś każdy podzbiór zbioru brzegowego sam musi być brzegowy.*

Powstaje pytanie, jak zbiór gesty wypełnia przestrzeń.

Twierdzenie 11.D *Zbiór S jest gesty w przestrzeni X wtedy i tylko wtedy, gdy w każdej kuli należącej do X istnieją punkty zbioru S .*

Podobnie możemy spytać, jak z tego punktu widzenia wygląda zbiór brzegowy.

Twierdzenie 11.E *Zbiór S jest brzegowy w przestrzeni X wtedy i tylko wtedy, gdy w każdej kuli należącej do przestrzeni X istnieją punkty nie należące do S .*

Mówiąc innymi słowami, jeśli zbiór jest brzegowy, to z żadnego jego miejsca nie da się wykroić kuli (która zawierałaby tylko jego własne punkty).

Brzegowość i gestość nie wykluczają się wzajemnie. Na przykład zbiory liczb wymiernych i niewymiernych są jednocześnie zbiorami brzegowymi i gestymi w przestrzeni liczb rzeczywistych.

Suma dwu zbiorów brzegowych nie musi być zbiorem brzegowym. Na przykład, suma wspomnianych wyżej zbiorów liczb wymiernych i niewymiernych nie jest zbiorem brzegowym, bo równa się całej przestrzeni.

Definicja 11.J Zbiór, którego każdy punkt jest jednocześnie jego punktem skupienia, nazywany jest zbiorem *w sobie gestym*.

Zbiory w sobie geste i jednocześnie domknięte określane są mianem zbiorów *doskonałych*.

Zbiory w sobie geste nie zawierają więc żadnego punktu izolowanego.

Następnym bardzo ważnym i w wielu wypadkach wygodnym pojęciem charakteryzującym zbiory jest

zwartosc. Istnieją jej dwie równoważne definicje: 'pokryciowa' i 'ciągowa'.

Definicja 11.K Niech (X, d) będzie przestrzenią metryczną. **Pokryciem otwartym** (w skrócie: pokryciem) zbioru $S \subset X$ nazywamy rodzinę $\{G_\alpha\}$ podzbiorów otwartych przestrzeni X spełniających warunek

$$S \subset \bigcup_{\alpha} G_{\alpha}$$

Definicja 11.L Podzbiór S przestrzeni metrycznej X nazywa się **zwartym**, jeśli każde pokrycie otwarte zbioru S zawiera podpokrycie skończone.

Mówiąc bardziej obrazowo chodzi o to, że jeśli $\{G_\alpha\}$ jest rodzina pokrywająca S , to można znaleźć skończoną ilość wskaźników a_1, \dots, a_n takich, że

$$S \subset G_{a_1} \cup \dots \cup G_{a_n}.$$

Poniżej zestawiono najważniejsze twierdzenia dotyczące zwartości.

Twierdzenie 11.F *Zwarte podzbiory przestrzeni metrycznej są domknięte.*

Twierdzenie 11.G *Domknięte podzbiory zbiorów zwartych są zwarte.*

Definicja 11.M Niech (X, d) będzie przestrzenią metryczną. Zbiór $S \subset X$ jest **ograniczony**, jeżeli istnieje taka liczba M i taki punkt $x \in X$, że $d(y, x) < M$ dla wszystkich $y \in S$.

Definicja 11.N Przestrzeń (X, d) jest **całkowicie ograniczona**, gdy dla każdego $\epsilon > 0$ istnieje skończony układ n punktów

$$x_{1(\epsilon)}, \dots, x_{n(\epsilon)} \in X \text{ taki, że } \bigcup_{i=1}^{n(\epsilon)} K(x_i, \epsilon) = X.$$

Zdefiniowany wyżej zbiór punktów często nazywa się *e siatką*.

Twierdzenie 11.H *Niech (X, d) będzie zupełną przestrzenią metryczną. Niech $S \subset X$. Zbiór S jest*

zwarty wtedy i tylko wtedy, gdy jest domknięty i całkowicie ograniczony.

(Definicja zupełnej przestrzeni metrycznej podana jest niżej.)

Dla przestrzeni euklidesowych zachodzi:

TWIERDZENIE 11.I Niech $S \subset \mathbb{R}^n$. S jest zwarty wtedy i tylko wtedy, gdy jest ograniczony i domknięty.

Na przykład zbiór $[0, 1] \times [0, 1] \subset \mathbb{R}^2$ jest zwarty.

DEFINICJA 11.O (zbieżności ciągu) Ciąg $\{x_n\}$ punktów przestrzeni metrycznej (X, d) jest **zbieżny** do punktu $x \in X$, jeśli dla dowolnego $\epsilon > 0$ istnieje liczba całkowita $N > 0$ taka, że:

$$d(x_n, x) < \epsilon \text{ dla wszystkich } n > N.$$

W tym przypadku punkt $x \in X$, do którego zbiega się dany ciąg, nazywany jest *granica* tego ciągu co zapisuje się jako

$$x = \lim_{n \rightarrow \infty} x_n.$$

Podajmy obecnie zapowiedzianą wyżej ciagowa definicję zwartości.

DEFINICJA 11.P Niech S będzie podzbiorem przestrzeni metrycznej (X, d) . S jest zbiorem **zwartym**, jeśli każdy nieskończony ciąg $\{x_n\}$ punktów w S zawiera podciąg zbieżny do punktu należącego do S .

Sprawdźmy sens **TWIERDZENIE 11.H**. Niech S będzie odcinkiem otwartym $(0, 1)$. Czy jest to zbiór zwarty? Rozważmy ciąg $x_n = 1/n$. Wszystkie jego wyrazy zawarte są w S , ale jego granica leży poza S . Nie da się więc wybrać z niego podciągu zbieżnego do jakiegos punktu zawartego w S . Jeśli rozważymy odcinek domknięty $[0, 1]$, to z każdego zdefiniowanego w nim ciągu nieskończonego możemy wybrać podciąg zbieżny do pewnego punktu w $[0, 1]$.

DEFINICJA 11.Q Ciąg $\{x_n\}$ w przestrzeni metrycznej X nazywamy **ciągami Cauchy'ego**, jeśli dla dowolnego $\epsilon > 0$ istnieje liczba całkowita N taka, że $d(x_n, x_m) < \epsilon$ dla $n, m \geq N$.

TWIERDZENIE 11.J Jeśli ciąg punktów $\{x_n\}$ przestrzeni metrycznej (X, d) jest zbieżny do punktu $x \in X$, to $\{x_n\}$ jest ciągiem Cauchy'ego.

DEFINICJA 11.R Przestrzeń metryczna (X, d) jest **zupełna**, jeśli każdy ciąg Cauchy'ego $\{x_n\} \in X$ jest zbieżny do $x \in X$.

Przykładem zupełnej przestrzeni metrycznej jest \mathbb{R}^k ($k = 1, 2, \dots$), natomiast zbiory liczb wymiernych i niewymiernych nie są przestrzeniami zupełnymi, bo i w jednym i drugim przypadku możemy znaleźć w nich ciągi Cauchy'ego mające swoją granicę poza tymi zbiorami.

TWIERDZENIE 11.K Jeśli (X, d) jest zwarta przestrzenia metryczna, to (X, d) jest również przestrzenia zupełna.

W dalszych rozważaniach niezbędne będą również podstawowe pojęcia z teorii funkcji np. *granica funkcji*, *ciągłość funkcji*. Jak poprzednio, wszystkie definicje, twierdzenia i ich dowody znaleźć można w standardowych podręcznikach analizy matematycznej.

DEFINICJA 11.S (*granicy funkcji*) Niech X i Y będą przestrzeniami metrycznymi. Niech $E \subset X$, a f niech będzie odwzorowaniem E w Y , zaś p – punktem skupienia zbioru E . Piszemy $f(x) \rightarrow q$ dla $x \rightarrow p$ lub $\lim_{x \rightarrow p} f(x) = q$, jeśli istnieje punkt $q \in Y$ o następujących własnościach:

dla każdego $\epsilon > 0$ istnieje $\delta > 0$ taka, że

$$d_Y(f(x), q) < \epsilon$$

dla wszystkich $x \in E$, dla których

$$0 < d_X(x, p) < \delta.$$

Zachodzi :

TWIERDZENIE 11.L Niech X, Y, E, f, p mają to samo znaczenie co w def. 13. Wtedy $\lim_{x \rightarrow p} f(x) = q$ wtedy i tylko wtedy, gdy $\lim_{n \rightarrow \infty} f(p_n) = q$ dla dowolnego ciągu $\{p_n\}$ takiego, że $p_n \neq p$, $\lim_{n \rightarrow \infty} p_n = p$, $p_n \in E$ dla wszystkich n .

DEFINICJA 11.T Odwzorowanie $f : X \rightarrow Y$ z przestrzeni metrycznej (X, d) w przestrzeń metryczną (Y, g) jest **ciagle**, jeśli dla każdego $\epsilon > 0$ i $x \in X$ istnieje $\delta > 0$ taka, że :

$$d(x, y) < \delta \Rightarrow g(f(x), f(y)) < \epsilon.$$

Mówiąc bardziej obrazowo funkcja jest ciągła, jeżeli jej wykres można narysować 'bez odrywania pióra od kartki'.

Jeśli p jest punktem skupienia X to zachodzi:

TWIERDZENIE 11.M Funkcja f jest ciągła w punkcie p wtedy i tylko wtedy,

$$\text{gdy } \lim_{x \rightarrow p} f(x) = f(p).$$

Oprócz twierdzenia 1.13 istnieje 'czysto topologiczna' interpretacja ciągłości.

TWIERDZENIE 11.N Odwzorowanie f przestrzeni metrycznej X w przestrzeń metryczną Y jest ciągłe na X wtedy i tylko wtedy, gdy zbiór $f^{-1}(V)$ jest otwarty w X dla każdego zbioru otwartego V z Y .

Okazuje się, że ciągłość odwzorowania pozwala na przenoszenie między przestrzeniami pewnych własności topologicznych np. zwartości.

TWIERDZENIE 11.O Niech f będzie odwzorowaniem ciągłym zwartej przestrzeni metrycznej X w przestrzeń metryczną Y . Wtedy $f(X)$ jest zwarty.

Ponadto:

TWIERDZENIE 11.P Niech f będzie ciągłą funkcją rzeczywistą określoną na zwartej przestrzeni metrycznej X i $M = \sup_{p \in X} f(p)$, $m = \inf_{p \in X} f(p)$.

Wtedy istnieją punkty $p, q \in X$ takie, że $f(p) = M$ i $f(q) = m$.

Inaczej mówiąc funkcja osiąga swoje maksimum i minimum.

DEFINICJA 11.U Niech f będzie odwzorowaniem przestrzeni metrycznej X w przestrzeń metryczną Y .

Mówimy, że f jest **jednostajnie ciągle** na X , jeśli dla każdego $\epsilon > 0$ istnieje $\delta > 0$ taka, że

$$d(f(p), f(q)) < \epsilon$$

dla wszystkich $p, q \in X$, dla których $d(p, q) < \delta$.

W przypadku zbiorów zwartych pojęcia ciągłości i ciągłości jednostajnej są równoważne.

TWIERDZENIE 11.Q Niech f będzie odwzorowaniem ciągłym zwartej przestrzeni metrycznej X w przestrzeń metryczną Y . Wówczas f jest jednostajnie ciągła na X .

W związku z teorią miary i całki ważne są pojęcia zbieżności punktowej i jednostajnej ciągu funkcji.

DEFINICJA 11.V Niech $\{f_n\}$, $n = 1, 2, \dots$, będzie ciągiem funkcji określonych na zbiorze E i niech ciąg liczb $\{f_n(x)\}$ będzie zbieżny dla każdego $x \in E$. Wtedy określa się funkcję f jako

$$f(x) = \lim_{n \rightarrow \infty} f_n(x).$$

W tym przypadku mówi się, że ciąg $\{f_n\}$ jest zbieżny na zbiorze E i funkcja f jest granicą tego ciągu. Taką zbieżność nazywa się **zbieżnością punktową**.

DEFINICJA 11.W Ciąg funkcji $\{f_n\}$, $n = 1, 2, \dots$, jest zbieżny jednostajnie na zbiorze E do funkcji f , jeśli dla dowolnego $\epsilon > 0$ istnieje liczba naturalna m taka, że dla $n \geq m$ zachodzi

$$|f_n(x) - f(x)| \leq \epsilon$$

dla dowolnego $x \in E$.

Oczywiście każdy ciąg zbieżny jednostajnie jest zbieżny punktowo. Różnica między zbieżnością punktową a jednostajną polega na tym, że w pierwszym przypadku dla dowolnego $\epsilon > 0$ i dla dowolnego ustalonego x można dobrać takie m (które nie zależy ani od ϵ ani od x), że dla $n \geq N$ będzie spełniona powyższa nierówność. W przypadku zbieżności jednostajnej dla każdego $\epsilon > 0$ można dobrać jedną wspólną dla wszystkich punktów $x \in E$ liczbę m .